

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (apelācijas palāta)

2018. gada 23. janvārī*

Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Novērtējums – Karjeras attīstības ziņojums – 2013. gada novērtējums – Pirmajā instancē celtās prasības noraidīšana – Spriedumu pirmajā instancē taisījušā tiesas sastāva izveide – Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūra – Tiesību aktos noteikta tiesa – Likumīgas tiesas princips

Lieta T-639/16 P

par apelācijas sūdzību par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 28. jūnija spriedumu *FV/Padome* (F-40/15, EU:F:2016:137), ar ko tiek lūgts šo spriedumu atcelt,

FV, bijusī Eiropas Savienības Padomes ierēdne, ko pārstāv *L. Levi, avocat*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *J.-B. Laignelot* un *M. Bauer*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē.

VISPĀRĒJĀ TIESA (apelācijas palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši M. Preks [*M. Prek*], D. Gracijs [*D. Gratsias*], S. Papisavss [*S. Papisavvas*] un A. Dītrihs [*A. Dittrich*] (referents),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību, kas iesniegta saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 9. pantu, apelācijas sūdzības iesniedzēja *FV* lūdz atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 28. jūnija spriedumu *FV/Padome* (F-40/15, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:F:2016:137), ar kuru tā noraidīja viņas prasību atcelt viņas novērtējuma ziņojumu, kas ticis sagatavots par laikposmu no 2013. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim.

* Tiesvedības valoda – franču.

Tiesvedības rašanās fakti

2014. gada 14. aprīlī apelācijas sūdzības iesniedzēja FV, kura tolaik bija Eiropas Savienības Padomes ierēdne, saņēma novērtējuma ziņojumu par 2013. gadu projektu, ko bija sagatavojis pirmais novērtētājs. 2014. gada 19. aprīlī viņa par to iesniedza atsauksmes, formāli apstrīdot minētā novērtējuma projekta saturu un lūdzot, lai tas tiktu pārskatīts. 2014. gada 20. maijā pirmais novērtētājs atbildēja uz apelācijas sūdzības iesniedzējas atsauksmēm un apstiprināja savu pirmo vērtējumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdza novērtējuma ziņojuma projektu pārskatīt. Pēc intervijas ar otro novērtētāju 2014. gada 10. jūnijā pēdējais minētais 26. jūnijā viņai paziņoja savu lēmumu, ar kuru tika apstiprināti pirmā novērtētāja vērtējumi. Pēc tam, kad atzinumu bija sniegusi Ziņojumu komiteja, kura tika iesaistīta pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas lūguma, otrais novērtētājs veica izmaiņas novērtējuma ziņojuma projektā, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja iepazinās 2014. gada 27. novembrī (turpmāk tekstā – “strīdīgais novērtējuma ziņojums”).

Tiesvedība pirmajā instancē, iztiesāšanas sastāva izveide un pārsūdzētais spriedums

- Ar Padomes Lēmumu 2009/474/EK, Euratom (2009. gada 9. jūnijs), ar ko iecēļ Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnesi (OV 2009, L 156, 56. lpp.), M. I. Rofesa i Puhola [*M. I. Rofes i Pujol*] tika iecelta Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesneša amatā sešu gadu laikposmam no 2009. gada 1. septembra līdz 2015. gada 31. augustam.
2013. gada 3. decembrī, gatavojoties iecelt amatā divus Civildienesta tiesas tiesnešus sešu gadu laikposmam no 2014. gada 1. oktobra līdz 2020. gada 30. septembrim, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēts publiskis aicinājums pieteikties konkursam (OV 2013, C 353, 11. lpp.). Šis aicinājums tika izsludināts saistībā ar gaidāmajām divu Civildienesta tiesas tiesnešu, proti, tiesnešu Š. van Rapenbuša [*S. Van Raepenbusch*] un H. Krepela [*H. Kreppel*] amata pilnvaru termiņa beigām 2014. gada 30. septembrī. Pēc tam Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 3. panta 3. punktā minētā komiteja (turpmāk tekstā – “atlasē komiteja”) izveidoja sešu pretendentu sarakstu (turpmāk tekstā – “attiecīgais pretendentu saraksts”).
- Tā kā Padome nebija iecēlusi tiesnešus amatos, ko ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, pēdējie minētie turpināja pildīt amata pienākumus pēc sava amata pilnvaru termiņa beigām, tas ir pēc 2014. gada 30. septembra, atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 5. panta trešajai daļai, saskaņā ar kuru tiesnesis turpina pildīt amata pienākumus, kamēr pēctecis viņu nomaina. Šī tiesību norma attiecībā uz Civildienesta tiesas tiesnešiem bija piemērojama atbilstoši minēto statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 5. panta pirmajai daļai.
- Ar dokumentu, kas Civildienesta tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 9. martā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību, kura tika reģistrēta ar references numuru F-40/15 un ar kuru tika lūgts atcelt strīdīgo novērtējuma ziņojumu.
- Lietā F-40/15 tika nodota Civildienesta tiesas otrajai palātai, kuras sastāvā bija tiesnesis H. Krepels, tiesnese M. I. Rofesa i Puhola un tiesnesis K. Brādlijs [*K. Bradley*].
- Tā kā, gatavojoties tiesneses M. I. Rofesas i Puholas amata pilnvaru termiņa beigām 2015. gada 31. augustā publiskis aicinājums pieteikties konkursam netika publicēts, viņa turpināja pildīt amata pienākumus pēc šī datuma atbilstoši šī sprieduma 5. punktā minētajām tiesību normām.
- Tiesas sēde notika 2015. gada 8. oktobrī. Šajā datumā Civildienesta tiesas otrās palātas sastāvā bija tiesnesis H. Krepels, tiesnese M. I. Rofesa i Puhola un tiesnesis J. Svenningsens [*J. Svenningsen*].

- 10 Ar Padomes 2015. gada 8. decembra lēmumu prasītājam tika noteikts atvaļinājums dienesta interesēs atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 42.c pantam. Pēc viņas sūdzības par šo lēmumu noraidīšanas apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību to atcelt, kas ir šobrīd joprojām izskatāmās lietas T-750/16, FV/Padome (OV 2017, C 6, 42. lpp.) priekšmets.
- 11 2016. gada 22. martā Padome pieņēma Lēmumu (ES, Euratom) 2016/454, ar ko ieceļ trīs Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnešus (OV 2016, L 79, 30. lpp.), proti, Š. van Rapenbušu no 2014. gada 1. oktobra un Ž. Santannu [*J. Sant'Anna*] un A. Kornezovu [*A. Kornezov*] no 2016. gada 1. aprīļa. Šī lēmuma preambulas 1.–6. apsvērumi ir izteikti šādi:
- “(1) Divu Eiropas Savienības Civildienesta tiesas [..] tiesnešu amata pilnvaru termiņš beidzās 2014. gada 30. septembrī, un vēl viena tiesneša amata pilnvaru termiņš beidzās 2015. gada 31. augustā. Tāpēc saskaņā ar [..] Eiropas Savienības Tiesas statūt[u] [..] I pielikuma 2. pantu un 3. panta 1. punktu ir nepieciešams iecelt trīs tiesnešus, lai aizpildītu minētās brīvās amata vietas.
- (2) Pēc tam, kad 2013. gadā tika publicēts publiskais aicinājums [..] pieteikties konkursam uz divām tiesnešu amata vietām Civildienesta tiesā, komiteja, kas izveidota saskaņā ar [Eiropas Savienības Tiesas statūtu] I pielikuma 3. panta 3. punktu [..], sniedza atzinumu par pretendentu piemērotību veikt Civildienesta tiesas tiesneša pienākumus. Atlases komiteja savam atzinumam pievienoja to sešu pretendentu sarakstu, kuriem ir vispiemērotākā augstos amatos gūtā darba pieredze.
- (3) Pēc tam, kad tika panākta politiska vienošanās par Eiropas Savienības tiesu sistēmas struktūras reformu, kā rezultātā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2015/2422 [..], [Eiropas Savienības] Tiesa 2015. gada 17. novembrī iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to, lai nodotu [..] Vispārējai tiesai kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Savienību un tās darbiniekiem, sākot no 2016. gada 1. septembra.
- (4) Šādos apstākļos laika apsvērumu dēļ nav lietderīgi publicēt jaunu publisku aicinājumu pieteikties konkursam, bet gan izmantot to sešu pretendentu sarakstu, kuriem ir vispiemērotākā augstos amatos gūtā darba pieredze, ko atlases komiteja izveidoja pēc 2013. gadā publicētā publiskā aicinājuma pieteikties konkursam.
- (5) Tādēļ ir atbilstīgi par Civildienesta tiesas tiesnešiem iecelt trīs no minētajā sarakstā iekļautajām personām, nodrošinot Civildienesta tiesas sastāva līdzsvarotību, lai tajā būtu pārstāvēti dalībvalstu valstspiederīgie no ģeogrāfiski pēc iespējas plašākas teritorijas, ņemot vērā arī valstu tiesību sistēmu pārstāvību. Trīs minētajā sarakstā esošas personas ar vispiemērotāko augstos amatos gūtu darba pieredzi ir *Sean Van Raepenbusch* kungs, *João Sant'anna* kungs un *Alexander Kornezov* kungs. *João Sant'anna* kungs un *Alexander Kornezov* kungs būtu jāieceļ amatā no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā to, ka *Sean Van Raepenbusch* kungs jau bija tiesnesis Civildienesta tiesā līdz 2014. gada 30. septembrim un turpināja būt amatā līdz Padomes lēmumam saskaņā ar [Eiropas Savienības Tiesas statūtu] 5. pantu, ir lietderīgi viņu iecelt amatā uz jaunu pilnvaru termiņu no nākamās dienas pēc viņa iepriekšējā pilnvaru termiņa beigām.
- (6) No [Eiropas Savienības Tiesas statūtu] I pielikuma 2. panta izriet, ka jebkura brīva amata vieta ir jāaizpilda, ieceļot jaunu tiesnesi uz sešu gadu laikposmu. Tomēr, kad tiks piemērota ierosinātā regula par to, lai nodotu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Savienību un tās darbiniekiem, Civildienesta tiesa vairs nepastāvēs, un tāpēc ar šo lēmumu iecelto trīs tiesnešu amata pilnvaras *ipso facto* beigsies dienā pirms dienas, no kuras tiks piemērota minētā regula.”
- 12 Ž. Santanna un A. Kornezovs [*A. Kornezov*] nodeva zvērestu 2016. gada 13. aprīlī.

- 13 Ar 2016. gada 14. aprīļa lēmumu (OV 2016, C 146, 11. lpp.) Civildienesta tiesa norikvoja tiesnešus K. Brādliju, Ž. Santannu un A. Kornezovu Civildienesta tiesas otrajā palātā uz laika posmu no 2016. gada 14. aprīļa līdz 31. augustam.
- 14 Ar 2016. gada 19. aprīļa vēstuli Civildienesta tiesa lietas dalībniekus informēja, ka, tā kā divi tiesneši no iztiesāšanas sastāva, kas bija piedalījies 2015. gada 8. oktobrī noturētajā tiesas sēdē (skat. šī sprieduma 9. punktu), proti, tiesnesis H. Krepels un tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, atstāj amatu, tā ir nolēmusi atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu un noteikt jaunu tiesas sēdes mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai datumu 2016. gada 12. maijā atbilstoši tās Reglamenta 27. panta 3. punkta otrajam teikumam.
- 15 Ar 2016. gada 29. aprīļa vēstuli Civildienesta tiesas kanceleja lietas dalībniekus informēja par jauno palātas sastāvu.
- 16 Otro tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai 2016. gada 12. maijā noturēja Civildienesta tiesas otrā palāta, kuras sastāvā bija tiesneši K. Brādlijs, Ž. Santanna un A. Kornezovs.
- 17 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Civildienesta tiesai pirmajā instancē bija šādi:
- atcelt strīdīgo novērtējuma ziņojumu;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 18 Padomes prasījumi Civildienesta tiesai pirmajā instancē bija šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 19 Ar pārsūdzēto spriedumu Civildienesta tiesa prasību pirmajā instancē noraidīja un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus un atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus. Pārsūdzētā sprieduma 53.–98. punktā tā izvērtēja un noraidīja pirmo pirmajā instancē izvirzīto pamatu, kas attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Pārsūdzētā sprieduma 99.–121. punktā tā izvērtēja un noraidīja pirmo pirmajā instancē izvirzīto pamatu, kas attiecas uz pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses neizpildi.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 20 Ar procesuālo rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 7. septembrī, apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza šo apelācijas sūdzību.
- 21 2016. gada 21. decembrī Padome iesniedza atbildes rakstu uz apelācijas sūdzību.
- 22 2017. gada 20. janvārī apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza pieteikumu par replikas iesniegšanu, kuru apelācijas palātas priekšsēdētājs apmierināja. 2017. gada 27. martā prasītāja iesniedza repliku. 2017. gada 10. maijā Padome iesniedza atbildes rakstu uz repliku.
- 23 2017. gada 15. novembrī Vispārējā tiesa atbilstoši tās Reglamenta 28. pantam un pēc apelācijas palātas priekšlikuma nolēma nodot šo lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.
- 24 Veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, Vispārējā tiesa aicināja Padomi iesniegt attiecīgo pretendentu sarakstu. Padome šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.

- 25 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma un tā kā lietas dalībnieki nebija iesnieguši pieteikumu par to, lai tie tiktu uzklauti tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklautīšanai, Vispārējā tiesa (apelācijas palāta), uzskatot, ka ir guvusi pietiekamu informāciju no lietas materiāliem, nolēma, ka apelācijas sūdzība ir izlemjama bez tiesvedības mutvārdu daļas atbilstoši tās Reglamenta 207. panta 2. punktam.
- 26 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - līdz ar to – apmierināt viņas prasījumus pirmajā instancē un attiecīgi:
 - atcelt strīdīgo novērtējuma ziņojumu;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.
- 27 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt apelācijas sūdzību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par apelācijas sūdzību

- 28 Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda trīs pamatus. Pirmais pamats attiecas uz tiesiskajam regulējumam neatbilstošu iztiesāšanas sastāva izveidi. Otrais pamats skar Civildienesta tiesas apsvērumus, uz kuriem pēdējā minētā ir pamatojusies, noraidot pirmajā instancē izvirzīto pirmo pamatu, kas attiecas pirmkārt, uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā un, otrkārt, uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Trešais pamats skar apsvērumus, uz kuriem pēdējā minētā ir pamatojusies, noraidot pirmajā instancē izvirzīto otro pamatu, kas attiecas uz pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses neizpildi.
- 29 Saistībā ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka iztiesāšanas sastāvs, kas taisīja pārsūdzēto spriedumu, nav bijis izveidots atbilstoši tiesiskajam regulējumam. Padomei neesot bijis tiesību, iecelot tiesnesi amata vietā, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, izmantot attiecīgo pretendentu sarakstu, kuru atlases komiteja bija izveidojusi pēc 2013. gada 3. decembrī izsludinātā publiskā aicinājuma pieteikties konkursam. Šis publiskais aicinājums pieteikties konkursam esot attiecies vienīgi uz amata vietām, ko ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, kuru amata pilnvaru termiņš beidzās 2014. gada 30. septembrī, nevis uz amata vietu, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, kura bija iecelta uz pilnvaru termiņu no 2009. gada 1. septembra līdz 2015. gada 31. augustam. Šis saraksts neesot bijis vispārējs rezerves saraksts. Padomei esot bijis jāievēro ar publisko aicinājumu pieteikties konkursam noteiktais tiesiskais regulējums. Amata vietā, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, ieceltais tiesnesis esot iecelts amatā, iepriekš nepublicējot publisku aicinājumu pieteikties konkursam, un tātad viņa iecelšana neesot ieguvusi juridisku spēku. Līdz ar to tiesnese M. I. Rofesa i Puhola esot turpinājusi ieņemt amatu un pārsūdzēto spriedumu taisījušā iztiesāšanas sastāva izveide esot bijusi neatbilstoša tiesiskajam regulējumam. Papildus tam neesot izpildīti Civildienesta tiesas Reglamenta 27. panta 3. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi. Šajā kontekstā apelācijas sūdzības iesniedzēja arī apgalvo, ka Padomei neesot bijis tiesību, pieņemot Lēmumu 2016/454, grozīt Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā

lietā, – I pielikumā paredzēto Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūru. Šo procedūru esot varēts grozīt tikai atbilstoši LESD 281. pantam, kurā esot paredzēta Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Tiesas līdzdalība.

- 30 Padome šos argumentus apstrīd. Iztiesāšanas sastāvs esot bijis izveidots atbilstoši tiesiskajam regulējumam. Lēmums 2016/454 neesot prettiesisks. Pretēji tam, ko norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja, Padome attiecīgo sarakstu esot izmantojusi pamatoti. Tai neesot bijis pienākuma izsludināt jaunu publisku aicinājumu pieteikties konkursam ikreiz, kad Civildienesta tiesā ir atbrīvojušies amata vieta. Tā kā tā esot pazistama prakse citās starptautiskās tiesās, esot iespējams izveidot tādu pretendentu rezerves sarakstu, kuri varētu tikt iecelti amatā, ja atbrīvotos amata vieta. Tādējādi Padome esot varējusi, ieceļot tiesnesi Civildienesta tiesā, izmantot attiecīgo pretendentu sarakstu, iepriekš npublicējot jaunu paziņojumu par vakanci. Ja šajā sarakstā ir bijis ietverts pietiekams pretendentu skaits, tai esot bijušas tiesības izmantot šo sarakstu vai publicēt jaunu publisku aicinājumu pieteikties konkursam. Tai šajā ziņā esot bijusi novērtējuma brīvība. Tas neesot pretrunā ne Padomes Lēmumam 2004/752/EK, Euratom (2004. gada 2. novembris), ar ko izveido Eiropas Savienības Civildienesta tiesu (OV 2004, L 333, 7. lpp.), ne tās agrākajai praksei. Pretēji tam, ko norāda apelācijas sūdzības iesniedzēja, Padome neesot ne pārkāpusi, ne grozījusi Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikumu.
- 31 Saistībā ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā apgalvo, ka pārsūdzēto spriedumu ir taisījis iztiesāšanas sastāvs, kas ir bijis izveidots neatbilstoši tiesiskajam regulējumam, jo esot pieļauts pārkāpums viena no tiesnešiem, kas ieņēma amatu šajā sastāvā, iecelšanas procedūrā. Šajā kontekstā viņa norāda, ka amata vietā, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, ieceltā tiesneša iecelšanas procedūra neesot bijusi atbilstoša tiesiskajam regulējam.
- 32 Ņemot vērā šos argumentus, ir jāizvērtē, pirmkārt, vai tiesnesis, uz kura iecelšanas procedūru attiecas apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti (turpmāk tekstā – “attiecīgais tiesnesis”), darbojās palātā, kas taisīja pārsūdzēto spriedumu, otrkārt, vai šī tiesneša iecelšanas procedūrā ir pieļauts pārkāpums, un attiecīgā gadījumā, treškārt, kāda būtu šāda pārkāpuma ietekme uz minētās palātas izveides atbilstību tiesiskajam regulējumam.
- 33 Pirmkārt, ir jāizvērtē, vai attiecīgais tiesnesis darbojās Civildienesta tiesas otrajā palātā, kas taisīja pārsūdzēto spriedumu.
- 34 Šajā kontekstā, pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka tad, kad tika taisīts pārsūdzētais spriedums, Civildienesta tiesas otrās palātas sastāvā bija tiesneši K. Brādlis, Ž. Santanna un A. Kornezovs (skat. šī sprieduma 13. un 16. punktu).
- 35 Otrām kārtām, ir jānorāda, ka tiesnesis K. Brādlis netika iecelts par Civildienesta tiesas tiesnesi ar Lēmumu 2016/454 un tātad nevar būt attiecīgais tiesnesis. Toties tiesneši Ž. Santanna un A. Kornezovs tika iecelti par Civildienesta tiesas tiesnešiem ar šo lēmumu.
- 36 Trešām kārtām, ir jānorāda, ka trīs pretendenti, kas tika iecelti par Civildienesta tiesas tiesnešiem ar Lēmumu 2016/454 ir Š. van Rapenbušs, Ž. Santanna un A. Kornezovs. Kā izriet no Lēmuma 2016/454 rezolutīvās daļas un preambulas 5. apsvēruma, Š. van Rapenbušs bija pirmais Padomes ieceltais pretendents un tika amatā apstiprināts uz jaunu pilnvaru termiņu no nākamās dienas pēc viņa iepriekšējā pilnvaru termiņa beigām, proti, 2014. gada 1. oktobra. Līdz ar to Š. van Rapenbušs netika iecelts amata vietā, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, un tātad nav attiecīgais tiesnesis.
- 37 Ceturtām kārtām, ir jānorāda, ka divi pārējie pretendenti, kas ar Lēmumu 2016/454 tika iecelti par Civildienesta tiesas tiesnešiem, ir Ž. Santanna un A. Kornezovs un ka līdz ar to attiecīgais tiesnesis ir viens no viņiem abiem. Tādējādi šie abi tiesneši darbojās Civildienesta tiesas otrajā palātā, kas taisīja pārsūdzēto spriedumu.

- 38 Līdz ar to ir jāsecina, ka attiecīgais tiesnesis darbojās Civildienesta tiesas otrajā palātā, kas taisīja pārsūdzēto spriedumu.
- 39 Otrkārt, ir jāizvērtē apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenti, kuru mērķis ir pierādīt, ka attiecīgā tiesneša iecelšanas procedūrā ir pieļauts pārkāpums.
- 40 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 257. panta ceturtajai daļai specializēto tiesu locekļus izraugās no tādu personu vidus, kuru neatkarība nav apšaubāma un kuras atbilst prasībām attiecībā uz tiesnešu amatiem. Amatā viņus ieceļ Padome ar vienprātīgu lēmumu.
- 41 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 2. panta 1. punkta trešo daļu visas brīvās amata vietas tika aizpildītas, ieceļot jaunu Civildienesta tiesas tiesnesi uz sešiem gadiem.
- 42 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 3. panta 1. punkta pirmajam teikumam tiesnešus iecēla Padome saskaņā ar LESD 257. panta ceturto daļu pēc apspriešanās ar atlases komiteju. Saskaņā ar šī pielikuma 3. panta 1. punkta otro teikumu, ieceļot tiesnešus, Padome nodrošināja Civildienesta tiesas sastāva līdzsvarotību, lai tajā būtu pārstāvēti dalībvalstu pilsoņi no ģeogrāfiski pēc iespējas plašākas teritorijas, ņemot vērā arī valstu tiesību sistēmu pārstāvību.
- 43 No Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 3. panta 2. punkta pirmā teikuma izriet, ka pieteikumu [konkursam] varēja iesniegt jebkura persona, kas bija Savienības pilsonis un kas atbilda LESD 257. panta ceturtajā daļā ietvertajiem nosacījumiem. Atbilstoši šī pielikuma 3. panta 2. punkta otrajam teikumam Padome pēc Eiropas Savienības Tiesas ieteikuma paredzēja nosacījumus un procedūras, kas reglamentēja pieteikumu iesniegšanu un apstrādi.
- 44 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 3. panta 4. punkta pirmo teikumu atlases komiteja sniedza atzinumu par pretendentu piemērotību Civildienesta tiesas tiesneša pienākumu pildīšanai un šim atzinumam pievienoja to pretendentu sarakstu, kuriem bija vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze. Saskaņā ar šī pielikuma 3. panta 4. punkta trešo teikumu sarakstā bija jāiekļauj vismaz divas reizes vairāk pretendentu, nekā Padomei jāieceļ tiesnešu.
- 45 Apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, – kas attiecas uz to, ka attiecīgā tiesneša iecelšanas procedūrā ir pieļauts pārkāpums, jo Padome šo tiesnesi iecēla amata vietā, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, izmantojot attiecīgo pretendentu sarakstu, kaut gan šis saraksts nebija izveidots nolūkā iecelt tiesnesi šajā amata vietā, – ir jāizvērtē šo tiesību normu gaismā.
- 46 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pat tad, ja iestādei attiecībā uz pretendenta iecelšanu ir plaša novērtējuma brīvība, šī plašā novērtējuma brīvība ir jāisteno, pēc iespējas pilnīgāk ievērojot visu atbilstīgo tiesisko regulējumu, t.i., ne tikai paziņojumu par vakanci, bet arī iespējamās procedūras noteikumus, kurus šī institūcija ir paredzējusi savas novērtējuma brīvības īstenošanai. Tādējādi paziņojums par vakanci un iecelšanas procedūrai piemērojamie noteikumi ir daļa no tiesiskā regulējuma, kas šai iestādei ir stingri jāievēro, īstenojot savu plašo novērtējuma brīvību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 4. jūlijs, *Tzirani*/Komisija, T-88/04, EU:T:2006:186, 78. punkts, un 2007. gada 11. jūlijs, *Konidaris*/Komisija, T-93/03, EU:T:2007:209, 121. punkts).
- 47 Šis princips bija piemērojams arī saistībā ar Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūru, kad Padome iecēla amatā tiesnesi, izmantojot pretendentu sarakstu, ko atlases komiteja bija izveidojusi pēc publiska aicinājuma pieteikties konkursam.

- 48 Līdz ar to Padomei bija pienākums ievērot ne tikai to tiesisko regulējumu, ko veidoja šī sprieduma 40.–44. punktā minētās tiesību normas, bet arī to, kurš izrietēja no 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam (skat. šī sprieduma 4. punktu).
- 49 Taču, kā izriet no šī publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, tas tika izsludināts, lai ieceltu divus tiesnešus amata vietās, ko ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, nevis lai ieceltu trešo tiesnesi amata vietā, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola.
- 50 Līdz ar to pēc 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam izveidotais saraksts varēja tikt izmantots, vienīgi lai aizpildītu brīvās amata vietas, ko ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels.
- 51 No tā izriet, ka, izmantojot šo sarakstu, lai aizpildītu trešo brīvo amata vietu, kuru ieņēma M. I. Rofesa i Puhola, Padome ir pārkāpusi tiesisko regulējumu, kas bija noteikts ar 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam. Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Lēmuma 2016/454 rezolutīvo daļu un tā preambulas 5. apsvērumu, Padome par Civildienesta tiesas tiesnešiem iecēla, pirmkārt, Š. van Rapenbušu, otrkārt, Ž. Santannu un, treškārt, A. Kornezovu. Tātad, ja arī Padome šo sarakstu bija pamatoti izmantojusi attiecībā uz pirmo divu tiesnešu iecelšanu, tai nebija pamata to darīt attiecībā uz trešo.
- 52 Otrām kārtām, ir jākonstatē, ka attiecīgā pretendentu saraksta – ko atlases komiteja bija izveidojusi nolūkā iecelt divus tiesnešus amata vietās, kuras ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, sešu gadu laikposmam, sākot no 2014. gada 1. oktobra, – izmantošana, lai aizpildītu brīvo amata vietu, kuru ieņēma M. I. Rofesa i Puhola, neatbilda Civildienesta tiesas tiesnešu iecelšanas procedūru regulējošajiem noteikumiem, kas ir minēti šī sprieduma 40.–44. punktā.
- 53 Šajā kontekstā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu I pielikuma 3. panta 4. punkta trešajam teikumam sarakstā bija jāiekļauj vismaz divas reizes vairāk pretendentu, nekā Padomei jāieceļ tiesnešu. No tā izriet, ka publiskajā aicinājumā pieteikties konkursam, lai izveidotu šo sarakstu, bija jābūt identificētām brīvajām amata vietām. 2013. gada 3. decembra publiskais aicinājums pieteikties konkursam attiecās tikai uz brīvajām amata vietām, ko ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, bet neattiecās uz amata vietu, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola.
- 54 Otrkārt, ir jāatgādina, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 3. panta 2. punkta pirmajam teikumam pieteikumu [konkursam] varēja iesniegt jebkura persona, kura bija Savienības pilsonis, kuras neatkarība nebija apšaubāma un kura atbilda prasībām attiecībā uz tiesnešu amatam. Papildus tam ir jāatgādina, ka atbilstoši minētā pielikuma 3. panta 4. punkta otrajam teikumam atlases komitejas izveidotajā sarakstā bija jābūt norādītiem pretendentiem, kuriem bija vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze. No tā izriet, ka viens no šajās tiesību normās izvirzītajiem mērķiem bija ļaut visiem piemērotajiem pretendentiem iesniegt pieteikumus [konkursam], lai garantētu, ka atlases komitejas izveidotajā sarakstā iekļautie pretendenti būtu tie, kuriem ir vispiemērotākā augstos amatos gūta darba pieredze.
- 55 Tādējādi metode, kas pilnībā negarantē šī mērķa sasniegšanu, nevar tikt uzskatīta par atbilstošu Civildienesta tiesas tiesnešu iecelšanas procedūru regulējošajiem noteikumiem.
- 56 Tātad nevar tikt izslēgts, ka attiecīgā pretendentu saraksta – ko atlases komiteja bija izveidojusi, lai aizpildītu brīvās amata vietas, kuras ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, – izmantošanas dēļ tika izslēgta daļa potenciālo pretendentu, proti, tie, kuri nebija piedalījušies ar publisko aicinājumu pieteikties konkursam uz šīm amata vietām [izsludinātajā procedūrā], bet būtu vēlējušies iesniegt pieteikumus [konkursam] par tiesneses M. I. Rofesas i Puholas ieņemto amata vietu. Runājot par šiem iespējamajiem pretendentiem, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 3. panta 1. punkta otrajam teikumam,

ieceļot tiesnešus, Padomei bija jānodrošina Civildienesta tiesas sastāva līdzsvarotību, lai tajā būtu pārstāvēti dalībvalstu pilsoņi no ģeogrāfiski pēc iespējas plašākas teritorijas, ņemot vērā arī valstu tiesību sistēmu pārstāvību. Attiecībā uz kritērijiem, kas Padomei bija jāievēro, izdarot savu izvēli, nevar tikt izslēgts, ka, ņemot vērā ģeogrāfiskā līdzsvara ievērošanu, noteiktu dalībvalstu juristi, piemēram, Spānijas pilsoņi, varēja nolemt nepiedalīties ar publisko aicinājumu pieteikties konkursam [izsludinātajā procedūrā], kas attiecās uz amata vietām, kuras ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, jo Civildienesta tiesā jau bija locekle no Spānijas, proti, tiesnese M. I. Rofesa i Puhola. Otrām kārtām, nevar tikt izslēgts, ka leģitīmu iemeslu dēļ potenciālie piemērotie pretendenti ar atbilstīgu darba pieredzi bija nolēmuši neiesniegt pieteikumus [konkursam] par pilnvaru termiņu, kas sākās 2014. gada 1. oktobrī, bet bija noskaņoti iesniegt pieteikumus [konkursam] par pilnvaru termiņu, kurš sākās 2015. gada 1. septembrī.

- 57 Visbeidzot, ir jānorāda, ka brīdī, kad tika izsludināts 2013. gada 3. decembra publiskais aicinājums pieteikties konkursam uz divām tiesnešu amata vietām, ko ieņēma tiesneši Š. van Rapenbušs un H. Krepels, iespējamie pretendenti uz amata vietu, kuru ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, nevarēja rēķināties ar to, ka atlases komitejas izveidotais saraksts pēc tam tiks izmantots tiesneses M. I. Rofesas i Puholas ieņemtās amata vietas aizpildīšanai.
- 58 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāsecina, ka attiecīgā tiesneša iecelšanas procedūra nebija atbilstoša tiesiskajam regulējumam ne tikai tāpēc, ka Padome neievēroja tiesisko regulējumu, kas bija noteikts ar 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam, bet arī tāpēc, ka Padomes metode neatbilda Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanu regulējošajiem noteikumiem, kas ir minēti šī sprieduma 40.–44. punktā.
- 59 Neviens no Padomes norādītajiem argumentiem nevar ietekmēt šo secinājumu.
- 60 Pirmām kārtām, ir jānorāda Padomes arguments attiecībā uz to, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtu – redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, – I pielikuma 3. panta 4. punkta trešajā teikumā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru sarakstā bija jāiekļauj vismaz divas reizes vairāk pretendentu, nekā Padomei jāieceļ tiesnešu, ir bijis izpildīts, jo šajā sarakstā bija iekļauti sešu pretendentu vārdi. Šajā ziņā ir pietiekami konstatēt, ka tas nebija vienīgais nosacījums, kam bija jābūt izpildītam saistībā ar Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūru.
- 61 Otrām kārtām, ciktāl Padome norāda, ka tai ir bijusi plaša novērtējuma brīvība, pietiek atgādināt, ka šī brīvība tai neļāva neievērot ne tiesisko regulējumu, kas izriet no 2013. gada 3. decembra publiskā aicinājuma pieteikties konkursam, ne arī Civildienesta tiesas tiesneša iecelšanas procedūru regulējošās tiesību normas, kas ir minētas šī sprieduma 40.–44. punktā.
- 62 Trešām kārtām, ir jānorāda Padomes arguments, saskaņā ar kuru tai neesot saistoša tās agrākā prakse. Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka šī sprieduma 33.–58. punktā izvērtētie apsvērumi nav balstīti uz Padomes metodes saistībā ar attiecīga tiesneša iecelšanu salīdzinājumu ar tās agrāko praksi, bet gan uz konstatējumu, ka šī metode nav atbilstoša piemērojamajam tiesiskajam regulējumam.
- 63 Ceturtām kārtām, Padome norāda argumentus, kuru mērķis ir pierādīt, ka saskaņā ar atbilstīgajām tiesību normām tā esot pamatoti izveidojusi rezerves sarakstu, kas varēja tikt izmantots, lai aizpildītu Civildienesta tiesas tiesnešu brīvās amata vietas. Šajā ziņā pietiek norādīt, ka šajā kontekstā nozīmīgais jautājums nav par to, vai Padome ir pamatoti izveidojusi šādu rezerves sarakstu, bet drīzāk par to, vai tā ir pamatoti aizpildījusi amata vietu, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, ieceldama pretendentu, izmantojot šo sarakstu, kurš nebija izveidots šim mērķim. Līdz ar to arī šis arguments ir jānorāda un uz jautājumu, vai Padome šādu rezerves sarakstu bija izveidojusi pamatoti, nav jāatbild.
- 64 Tādējādi ir jāsecina, ka attiecīgā tiesneša iecelšanas procedūrā ir pieļauts pārkāpums un arī nevar tikt izslēgts, ka, ja būtu izsludināts publisks aicinājums pieteikties konkursam uz brīvo amata vietu, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola, pieteikumus [konkursam] būtu iesnieguši pretendenti, kuri

nebija piedalījušies ar 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam [izsludinātajā procedūrā], un ka šajā hipotētiskajā gadījumā atlases komitejas veiktā atlase būtu bijusi atšķirīga. Šajos apstākļos nevar tikt izslēgts, ka konstatētie pārkāpumi varēja ietekmēt lēmumu par attiecīgā tiesneša iecelšanu amatā, ko ieņēma tiesnese M. I. Rofesa i Puhola.

- 65 Treškārt, tātad ir jāizvērtē, vai šie attiecīgā tiesneša iecelšanas procedūrā pieļautie pārkāpumi ir tādi, kas varēja ietekmēt Civildienesta tiesas otrās palātas, kas taisīja pārsūdzēto spriedumu, izveides atbilstību tiesiskajam regulējumam.
- 66 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, ja attiecībā uz tiesas sastāva, kas ir spriedis pirmajā instancē, neatbilstību tiesiskajam regulējumam ir izteikti iebildumi, kuri nav acīmredzami nenopietni, apelācijas tiesai ir pienākums pārbaudīt tā atbilstību tiesiskajam regulējumam. Pamats, kas attiecas uz iztiesāšanas sastāva neatbilstību tiesiskajam regulējumam, ir absolūts pamats, kas tiesai ir jāizvērtē pēc savas ierosmes pat tad, ja atsaukšanās uz šo neatbilstību tiesiskajam regulējumam pirmajā instancē nav notikusi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste/UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 44.–50. punkts).
- 67 Kā izriet no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma, viena no prasībām saistībā ar to, kā ir jābūt veidotam iztiesāšanas sastāvam, ir tāda, ka tiesām ir jābūt neatkarīgām, objektīvām un iepriekš noteiktām tiesību aktos.
- 68 No šīs prasības, kas ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesas izveidei un tās kompetencei ir jābūt iepriekš reglamentētai likumā, izriet likumīgas tiesas princips, kura mērķis ir garantēt tiesu varas neatkarību attiecībā pret izpildvaru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 13. decembris, *Strack/Komisija*, T-199/11 P, EU:T:2012:691, 22. punkts).
- 69 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka Pamattiesību hartas 52. panta 3. punkta pirmajā teikumā ir precizēts, ka, ja šajā hartā ir ietvertas tiesības, kuras atbilst Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītajā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (turpmāk tekstā – “ECPAK”) garantētajām tiesībām, šo tiesību nozīme un apjoms ir tāds pats kā minētajā konvencijā noteiktajām tiesībām.
- 70 Ir jāatgādina arī, ka atbilstoši LES 6. panta 1. punkta trešajai daļai un Pamattiesību hartas 52. panta 7. punktam, interpretējot pēdējā minētajā noteiktās tiesības, Savienības tiesas pienācīgi ievēro skaidrojumus, kas izstrādāti, lai sniegtu norādes tās interpretācijai (OV 2007, C 303, 17. lpp.). Runājot par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta interpretāciju, šajos skaidrojumos ir precizēts:
- “Savienības tiesību aktos tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu neattiecas tikai uz strīdiem par civiltiesiskām tiesībām un pienākumiem. Tās ir sekas tam, ka Savienība ir kopiena, kura ir balstīta uz tiesiskumu, kā Tiesa konstatējusi lietā 294/83, “*Les Verts*”/Eiropas Parlaments (1986. gada 23. aprīļa spriedums, *Recueil*, 1986., 1339. lpp.). Tomēr ECK paredzētās garantijas visādā ziņā, izņemot vienīgi to piemērošanas jomu, tāpat attiecas arī uz Savienību.”
- 71 No tā izriet, ka attiecībā uz Pamattiesību hartas 47. panta otrās daļas pirmo teikumu ir jāņem vērā garantija, kas ir noteikta ECPAK 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā, kurā arī ir paredzēts likumīgas tiesas princips.
- 72 Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk tekstā – “ECT”) judikatūru ECPAK 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā nostiprinātais likumīgas tiesas princips atspoguļo tiesiskas valsts principu, no kura izriet, ka tiesu iestādei ir jābūt izveidotai atbilstoši likumdevēja gribai (šajā nozīmē skat. ECT spriedumus, 2009. gada 27. oktobris, *Pandjigidzé* u.c. pret Gruziju, CE:ECHR:2009:1027JUD003032302, 103. punkts, un 2009. gada 20. oktobris, *Gorguiladzé* pret Gruziju, CE:ECHR:2009:1020JUD000431304, 67. punkts).

- 73 Kā norāda ECT, tiesai tādējādi ir jābūt izveidotai atbilstoši tiesību aktiem par tiesu iestāžu izveidi un kompetenci un visām pārējām valsts tiesību normām, kuru neievērošana izraisa to, ka viena vai vairāku tiesnešu piedalīšanās lietas izskatīšanā nav atbilstoša tiesiskajam regulējumam. Runa ir it īpaši par tiesību normām attiecībā uz tiesnešu pilnvaru termiņiem, neatbilstību un noraidīšanu (šajā nozīmē skat. ECT spriedumus, 2009. gada 27. oktobris, *Pandjigidzé* u.c. pret Gruziju, CE:ECHR:2009:1027JUD003032302, 104. punkts, un 2009. gada 20. oktobris, *Gorguiladzé* pret Gruziju, CE:ECHR:2009:1020JUD000431304, 68. punkts).
- 74 Kā izriet no ECT judikatūras, likumīgas tiesas princips ir saistīts ar prasību, lai tiktu ievērotas tiesnešu iecelšanas procedūru regulējošās tiesību normas (šajā nozīmē skat. ECT spriedumus, 2009. gada 9. jūlijs, *Ilatovskiy* pret Krieviju, CE:ECHR:2009:0709JUD000694504, 40. un 41. punkts).
- 75 Būtiski svarīgi ir ne vien tas, lai tiesneši būtu neatkarīgi un objektīvi, bet arī, lai tādu iespaidu radītu viņu iecelšanas procedūra. Tieši šī iemesla dēļ ir stingri jāievēro noteikumi par tiesnešu iecelšanu. Citādi pastāvētu risks graut tiesību subjektu un sabiedrības paļāvību uz tiesu neatkarību un objektivitāti (šajā nozīmē skat. EBTA tiesas nolēmumu, 2017. gada 14. februāris, *Pascal Nobile/DAS Rechtsschutz-Versicherungs*, E-21/16, 16. punkts).
- 76 Tas, vai attiecīgā tiesneša iecelšanas procedūrā pieļautie pārkāpumi varēja atsaukties uz Civildienesta tiesas otrās palātas, kas taisīja pārsūdzēto spriedumu, izveides atbilstību tiesiskajam regulējumam, ir jāizvērtē šo principu gaismā.
- 77 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka no Lēmuma 2016/454 preambulas 1.–6. apsvēruma, kas ir atveidoti šī sprieduma 11. punktā, izriet, ka Padome pilnībā apzinājās, ka attiecīgais pretendents saraksts nebija izveidots nolūkā iecelt tiesnesi amata vietā, ko ieņēma M. I. Rofesa i Puhola. Tomēr tā nolēma to izmantot šim mērķim. No paša dokumenta par iecelšanu amatā izriet, ka Padome apzināti neievēroja ar 2013. gada 3. decembra publisko aicinājumu pieteikties konkursam noteikto tiesisko regulējumu un Civildienesta tiesas tiesnešu iecelšanu regulējošos noteikumus.
- 78 Šajos apstākļos, ņemot vērā, cik svarīga tiesību subjektu un sabiedrības paļāvībai uz tiesu neatkarību un objektivitāti ir tiesnešu iecelšanas regulējošo noteikumu ievērošana, attiecīgais tiesnesis nevar tikt uzskatīts par [atbilstošu] likumīgas tiesas [jēdzienam] Pamattiesību hartas 47. panta otrās daļas pirmā teikuma izpratnē.
- 79 Līdz ar to pirmais pamats, kas attiecas uz to, ka Civildienesta tiesas otrā palāta, kura taisīja pārsūdzēto spriedumu, nav bijusi izveidota atbilstoši tiesiskajam regulējumam, ir jāapmierina.
- 80 Ņemot vērā šos apsvērumus, pārsūdzētais spriedums ir pilnībā jāatceļ un otrais un trešais pamats nav jāizvērtē.

Par prasību pirmajā instancē

- 81 Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2016/1192 (2016. gada 6. jūlijs) par to, lai Vispārējai tiesai nodotu kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Eiropas Savienību un tās darbiniekiem (OV 2016, L 200, 137. lpp.), 4. pantam, ja Vispārējā tiesa atceļ Civildienesta tiesas nolēmumu, bet uzskata, ka tiesvedības apstākļi neļauj nākt klajā ar lēmumu, tā nodod lietu citai palātai, bet ne tai, kura lēmusi par apelāciju.
- 82 Šajā lietā tiesvedības par prasību pirmajā instancē apstākļi neļauj nākt klajā ar lēmumu. Pirmkārt, Vispārējā tiesa nevar balstīties uz faktu konstatējumiem, ko ir izdarījis Civildienesta tiesas iztiesāšanas sastāvs, kurš nav izveidots atbilstoši tiesiskajam regulējumam, un, otrkārt, tai nav pienākuma, pildot savu apelācijas tiesas funkciju, pašai veikt faktu vērtējumu.

83 Līdz ar to lieta ir jānodod citai palātai, kura nav tā, kas lēma par šo apelācijas sūdzību, lai Vispārējā tiesa pirmajā instancē lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzējas Civildienesta tiesā celto prasību.

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Tā kā lieta tiek nodota citai Vispārējās tiesas palātai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas ir saistīti ar šo apelācijas tiesvedību, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (apelācijas palāta)

nospriež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2016. gada 28. jūnija spriedumu FV /Padome (F-40/15).**
- 2) Nodot lietu citai Vispārējās tiesas palātai, kura nav tā, kas lēma par šo apelācijas sūdzību.**
- 3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

Jaeger

Prek

Gratsias

Papasavvas

Dittrich

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 23. janvārī.

[Paraksti]